

ARKIVAR VED BYVANDRING I BUKKJÆR:

- Vi stammer fra russiske steppefolk

Med økser, anekdoter og fotografier fra egnen tryllebandt Kibæk lokalhistoriske Forening mandag aften de over 100 deltagere til byvandring i Bukkjær

AF MATHIAS GULDBERG
mag@herningfolkeblad.dk

BUKKJÆR I en kæmpe værkstedshal mellem svensknøgler og knibtænger byder Hans Kjærsgaard, der er formand for Kibæk lokalhistoriske Arkiv, de mere end 100 deltagere til aftenens byvandring i Bukkjær velkommen med kloge ord om betydningen af at kende sin historie.

- Årsagen til arrangementet er, at vi ved noget om Bukkjær. Min familie har boet her i 97 år, selvom jeg godt ved, at nogle af jer andres har boet her meget længere, fortæller han og fortsætter:

- Arkivet fortæller den historie om os, som ellers vil blive glemt.

På syv fyldte stolerækker synger et veloplagt publikum med på fællessang akkompagneret af violiner og klaver, inden Hans Kjærsgaard deler ud af sin store viden om Bukkjærs historie.

Her fortæller han blandt andet, at der i oldtiden har været meget aktivitet i området, som de mange gravhøje i området vidner om. Det var agerbrugere, som boede her for 5000 år siden.

- En af de største flintøkser i Danmark er fundet i en mose tæt på, fortæller Hans Kjærsgaard og holder et stort øksehoved udlånt fra Herning Museum frem foran salen.

Vi er faktisk russere

Beundringen over flere store, smukke øksehoveder, som Hans Kjærsgaard finder frem på scenen, er knap nok aftaget, før publikum får sig endnu en overraskelse af arkivaren.

- Der har været stor beboelse her for 4800 år siden, og det var af russiske steppefolk. Man kan se på dna, at vi er efterkommere af dem. De har givet os lysere hår og hud og det indoeuropæiske sprog, forklarer Hans Kjærsgaard.

Han kommer også med interessante betragtninger om nyere tids historie. Blandt andet, at heden i området skyldes, at træerne fra jernalderen og frem blev fældet for at blive brugt som brænde til jernudvinding.

- I 1600-tallet var træerne væk og kun heden og moserne tilbage, fortæller Hans Kjærsgaard og tilføjer: - På det tidspunkt var der kun tre gårde i Bukkjær. Vestergård, Mellemgård og Østergård.

Men alligevel ved selv en arkivar ikke alting. Blandt forvirring i salen

○ Flintøkser fundet i egens moser blev vist frem for salen. FOTO: HENRIK OLE JENSEN

○ Hans Kjærsgaard, formand for Kibæk lokalhistoriske Arkiv, delte aftenen igennem ud af sin store viden om Bukkjærs historie.

over, hvem der ejer en gård i området i dag, rækker Hans Kjærsgaard ud til en mand i salen.

- Bjarke, er det ikke dig? spørger han.

- Jo, jeg har lige købt den, svarer Bjarke højt, så folk griner.

På tur mellem gårdene

Udstyret med blågrå megafon i hånden viser Hans Kjærsgaard bagefter rundt på byvandring i Bukkjær for en regnjakkeklædt forsamling.

Der gøres holdt ved gårde, som gemmer på hver deres særlige historie. Blandt andet at en mand herfra deltog i Napoleonskrigene, at seks børn døde af tuberkulose, og at

en gård brændte, da tjenestepigen skulle stege flæsk.

Mellem stoppene på de forskellige gårde når folk at udveksle et par ord med hinanden.

- Jo, det ville undre dem fra dengang, at der ser sådan her ud i dag, mumler en ældre mand i regnen.

Historien tæt på

En af deltagerne, Doris Nielsen, synes det er fantastisk at komme tæt på historien ved at være på byvandring.

- Det er sjovt at have kommet her som barn. At få viden, historier og anekdoter om stedet. Og så er det fantastisk, at vi er over 100 mand i

○ Der var over 100 deltagere til byvandringen i Bukkjær, som begyndte med fællessang i en stor værkstedshal.

dag, unge som ældre, fortæller hun. For Kristian Kjersig og Ulrik Flensborg, der kommer fra egnen, er det noget særligt at få genoplivet historien.

- Det er interessant, fordi det er svært at huske historierne, som far har fortalt, siger Kristian Kjersig.

- Ja, det er spændende at høre historierne, tilslutter Ulrik Flensborg sig og fortæller, at det var hans bedstefar som boede på gården, der blev brændt ned, efter tjenestepigen havde stegt flæsk og ilden spredte sig.

- Min bedstefar har fortalt, at alt brændte ned i 1941, da det skete. Bedstefar måtte bygge gården op igen. Alt var væk, forklarer han.

Tilbage i værkstedshallen får folk varmen, inden et nyt hold sendes afsted på byvandring.

Masser af musik

Inden for er det i stedet medvært Nini Krog - efterkommer af den lokale spillemænd Lars Krog - der skal fortælle om sin fødeegn ud fra et musik perspektiv.

- Jeg er så glad for at komme tilbage til min fødeegn og fortælle, siger hun.

Violinerne spiller igen, og folk synger med på »Jeg ved en lærkerede«, inden nye anekdoter og erindringer fra Bukkjær bliver vakt kollektivt til live.